

12. Čúzy I.: Slovenská "porevolučná" próza. Studia academica slovaca Prednášky letného seminára slovenského jazyka a kultúry. Bratislava 1996.
13. Hojdaš J. Literárno-umelecké opomy s časovým významom (Na materiale literárnej tvorby M Ferku), Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства, Українське слов'янське мовознавство, Збірник наукових праць, випуск 4, Ужгород 2001.
14. Krošlaková, E.: Mená osôb a zvierat v súčasnej detskej literatúre. Aktuálne úlohy onomastiky z hľadiska jazykovej politiky jazykovej kultúry, Bratislava Vyd. SAV 1989.
15. Majtán, M.: Literárna onymia a umelecky preklad – Slavistika . Onomastika a škola . Prešov, 1992
16. Majtán, M.. Mená osôb, rozprávkových hrdinov typu Lomidrevo. Kultúra slova, 14, 1980.
17. Majtán, M.-Považaj, M.: Meno pre naše dieťa. –Bratislava –Obzor, 1983.
18. Furdík, J. - Žemberová, V.: Kompozičná funkcia osobných mien v próze Emila Dzvoníka Zborník Pedagogickej fakulty v Prešove. Slavistika XXVIII-1992.

Оксана Клічук (Чернівець)

КАЗКОВА ОНІМІЯ ПОВІСТІ РОАЛДА ДАЛА „JAMES AND THE GIANT PEACH”

The onomy of the first well – known children's story created by one of the most famous British writers Roald Dahl (1916 – 1990) is analysed. The story demonstrates sprouts of Dahl original and colourful onomastic creative work, where proper and common nouns, usual and occasional words are used intentionally and playfully. These linguistic means possess vivid individual peculiarities that are employed and further developed in the writer's successive stories for children.

Казкова повість Р.Дала „James and the Giant Peach”, написана в 1961 р. стала, можна сказати, його початком як дитячого письменника – казкаря. Попереду ще 30 років творчості, а позаду, з дитячих іворів, лише невеличка повість „The Gremlins” (1943). Тремплини – породження літунського фольклору – щось на візрець домовиків, лише таких, що мешкають всі в людських житлах, а в літаках (Р. Дал під час Другої світової війни був військовим пілотом) Повість була надрукована в США, Австрії та Великобританії [9:19]. але не набула помітної популярності. Славу першорядною дитячого письменнику приніс Джеймс з його велетенським персиком.

Джеймс – маленький хлопчик – сирота. Батьки поїхали до Лондона, а там їх з'їв носоріг, що вік з зоопарку, Носоріг – тварина травоїдна, втеча такого велетня з зоопарку – річ неймовірна, а для казки чим неймовірніше – тим краще. Бо далі розпочинаються ще більші неймовірні неймовірності. Джеймс – звичє англійське ім'я, одне з найпопулярніших. Кожен маленький читач (звісно, англомовний) може асоціювати з цим персонажем себе. А ігрономічно Джеймс з'явився у казці за тією ж логікою, за якою майже всі головні герої українських казок іменуються іванами [5:55 – 56]

А повне наймення хлопчика –James Henry Trotter Як бачимо, середнє ім'я - теж прозоре і популярне, лише з походження не біблійне, як James, а гітome, давньогерманське. Навряд чи випадковим є те, що обидва імена, і James, і Henry, були у Великобританії серед королівських: це як-нс-як, а підвіщує престиж імені. З тих же причин персонаж досить часто іменується не самим тільки ім'ям, а повним тричленним найменням: адже цей хлопчик став власне, керівником групи досить дивних мандрівників. Прізвище Trotter прийнято вважати генетично старофранцузьким, зі змістом „гінець, кур'ср” [6:462]. Джеймсові довелося-таки побувати гінцем у його мандрах по чарівному персiku. Але й англ. trotter, серед значень

якого є й жартівливі „ноги”, теж можна думати, враховано в прізвищі героя. Одягаючи черевики своєму другові Стонозі (*the Centipede*) Джеймс мав чимало клопогу.

До початку своєї персикової спопеї сирітка Джеймс жив у двох своїх тігок – товстошкірих і безжалісних егоїсток. Вони одержували насолоду, виганяючи його вночі на вулицю, завалюючи літину непосильцю працею. І, до речі, ніколи не називали його власним ім'ям, заступаючи ім'я образливими іззвами: „гідка тварина”, „брудна зануда”, „злідenna істота”: „They never called him by his real name, but always referred to him as ‘you disgusting little beast’ or ‘you filthy nuisance’ or ‘you miserable creature’ [8:8].

Самі ж вони звалися Спондж і Спайкер, для Джеймса „Their names were Aunt Sponge and Aunt Spiker” [8: 7], і чекають з демінтивним суфіксом “Auntie Sponge, Auntie Spiker” – тіточка Спондж, тіточка Спайкер. Англ. sponge – „губка, пісочник”; „spiker” має значення від spike „вистрія, зубець, колючка, ость”. Це імена-антоніми, як у А. Чехова „Товстий і Тонкий”, але зі ще більш загостреною опозицією: „Тітка Спондж була неймовірно жирною й низенькою з маленькими свинячими очицями”, а „тітка Спайкер була худою, довгою й кістявою” [8:11]. Тіки цю опозицію не соромляться підкреслювати, своє вихвалюючи, а протилежнє гудячи. Вони виконують пісеньки одна про одну (Р. Дал полюбляє поснувати свій прозовий текст з віршуваним, яким сповнена й аналізована казка). Після арії Спондж про те, що її краса гільда Голівуду. Спайкер уточнює, що її сестра стала б там „чудовим Франкенштейном” [8:13].

Об'єднуються тітки лише для спільногого знущання над Джеймсом. Але тут в дію вступає казка. Джеймсові зустрівся чарівник і дав йому мінічок зернят які той необачно розсипав біля старого, вже неплюдовосного дерева. І – чудо! На цьому дереві виріс великий персик. Не просто великий – величезний, гіантський. З бажаючих побачити це диво тіки швиденько подумались брати гроші, як з глядачів у театрі. А персик ріс і ріс. Джеймсові від того легше не стало. Жорстокі родички ганяли його, як і рвище. Погнали поночі з хати і він пішов до персика, – «бувачив там шпарину вузеньку нірку. Було холодно, от він і пішов у ту нірку, по дорозі підживлюючись смачним персиком. Додіж до чисточки, а там дверцята, за якими його радісно зустріла ціла компанія веселих, доброзичливих комах. Лінн комах-вслетінв, розмірами не менших за самого Джеймса. Усього їх було семеро. Вони іменуються своїми звичними загальними іззвами. Іого для їх розрізнення досить, оскільки комахи – різні. Але ці їх загальні назви функціонують як власні, іноді включаючи означення чи інші захіжні слова і завжди пишуться з великої літери.

Перша згадка з неозначенним артиклем, а вже наступна – з означенням: „There were an Old-Green-Grasshopper” – „And next to the Old-Green-Grasshopper” [8:39]. Комаха коник по англійськи grasshopper – з прозорим змістом „трав'яний стрибун”. Але в казці це ім'я вклопоче *ще й* означення old „старий” та green „зелений”. Отже, Старий Зелений Коник, заздри з великої літери в усіх григох компаніях, „*the*” стала ім'ям. У прямій мові персонажів ім'я фігурує вже без артикля, що акцентує його онімічність: „Unless you come *over there* to see the Grasshopper over there” [8: 45, 51]. Коникове ім'я з'являється у повісті 67 разів, а його усталена структура змінюється лише кількаразово. У двох випадках усувається означуючий спіттер Green. Утворюється своєрідна зменшувальна форма – сквівалент гіпокористики – для підкреслення доброзичливого ставлення: „My dear Old Grasshopper”, „How about it, Old Grasshopper?” [8: 66, 95]. Ще в двох випадках усунуто обидва означення, що геж посилює експресивність, але має й додаткові обставини – віршуваний текст (вимога розміру): „And the Grasshopper, ladies and gents” [8: 146], форс - мажорна ситуація „Перше Знайдомство з поліцією Нью-Йорка” [8: 142]. Нарешті, трапилася заміна основного паймення: *the Old Green Musician* [8: 95] – Старий Зелений Музикант. Це вже синонімічне ім'я, своєрідна парадігма, що відзначає звукові спроможності Коника. Онімічна ідентифікація досягається збереженням все тих же означень, але специфіка імені, його парадігматичність підкреслюється написанням без дафісів. Зрештою в кінцевому хепі-енді Старий Зелений

Коник став членом Нью-Йоркського симфонічного оркестру, де користувався великою популярністю [8: 154].

У компанії велетенських комах, що супроводжували Джеймса у мандрівках чарівного персика по суші, воді й у повітрі, Старий Зелений Коник є лише одним з персонажів. А найголовнішим виявився the Centipede, що діє, а ще більше говорить або співає чи не найчастіше, бо згадується у казці удвічі частіше – 145 разів. Centipede - стонога Внутрішня форма англійської та української назв комахи абсолютно істотна: сто - нога (по рос. Сороконожка) Лише англ. centi -, походячи від лат. centum „сто”, окремо існує тільки як назва согої частини деяких трохових одиниць (пор. центр – доллар), а зазвичай виступає першим компонентом композитів, теж із значенням „сто”, наприклад centigrade „стоградусний”. Друга ж частина слова окремо простежується в множині pedes від рес „нога”, а також у складних словах з тим же значенням, пор. velocipede (буквально „швидкі ноги”). Різниця ж у тім, що the Centipede – він, а не вона: істота чоловічої статі. Стонога згадується у казці як і інші персонажі – комахи, спочатку з неозначенним артиклем (лише раз), а далі вже з означеним артиклем (125 разів). У прямій мові персонажів іменується без артикла: усе – таки це ж у творі власне ім’я, а не загальне: „Wake up Centipede, whispered James” [8:48]. В одному випадку ім’я стає учасником цікавої гри слів у віршованому тексті: “But they cent quite the wrong Centipede!” [8:129] – „Але вони послали зовсім не ту Стоногу!” Щоб підкреслити сенс „не ту”, дієслово sent та іменник-об’єкт Centipede міняються своїми ініціальними літерами, що зрештою пік не виливає на вимову. Тут маємо чисто Далівський мовно-графічний іронічний прийом, який він з різними видозмінами широко застосовував у наступних творах.

Другий за частотністю персонаж казки (згадується 94 рази) – the Earthworm. Англ. earthworm – черв’як, дощовик (earth – земля, worm – черв’як), пор. у зверненні до нього: „My dear Earthworm” [8:81]. Неозначений артикл, крім перших згадок цієї казкової тварини, з’являється у власній мові Дощовика, коли він розповідає Джеймсові про велику користь його роду, говорячи, що кожна крихта ґрунту пройшла через плунок an Earthworm [8:99]. Тут ідеється про будь-якого черв’яка, а не про Джеймсового співбесідника. Це закономірно виражається неозначеним артиклем. Але збереження великої літери підкреслює великому повагу велетенської істоти до свого племені. Тут доречно зазначити, що назвавши всіх супутників Джеймса комахами, ми скористалися побутовим, а не науковим розумінням цієї лексеми. За біологічною класифікацією істоті ні дощовий – чеснок як, ні стонога до комах це належать, бо комахи – це клас безхребетних членистоногих тварин. Р. Дал зібрав у супутники Джеймсу тваринок різних класів за різними ознаками: маленькі (завдяки чарівним зернятам вони стали, як персик, великими), корисні, поширені (і тому знає його малим читачам), різноманітні. А в кінцевому рахунку якщо the Centipede сказав у Америці віцепрезидентом взуттєвої фабрики (що, зрештою, зрозуміло), то the Earthworm завдяки своєму ніжному тілу вдало рекламиував жінкам креми по телевізору [8:153].

Третє місце (73 вживання) належить у казці сонечку – the Ladybird. Цей композит включає компоненти lady „леді, пані” та bird „птах” і має високе походження, бо слугував давніше поетичним позначенням Діви Марії [7:639]. Як і кожна жінка, the Ladybird знаходить у своєму естетичному предметі гордоців – дев’ять плямок. Ця її прикмета впала Джеймсові в очі при першому ж знайомстві: “there was a giant Ladybird with nine black spots on her scarlet shell” [8:40] – „то було велетенське Сонечко з дев’ятьма чорними плямками на червоному панцирі”. Пізніше, вже під час польоту the Ladybird виклава Джеймсові цілу систему своїх родовитих гордоців. “The number of spots that a Ladybird has is simply a way of showing which branch of the family she belongs to. I, for example am a Nine-Spotted Ladybird. I am very lucky. It is a fine sing to be.” [8:100]. Отже, думмо визнавши себе як Дв’ятиплямне Сонечко, the Ladybird розповідає хлопчикові, що існують і дволлямні сонечка (“they are called Two-Spotted Ladybirds”), які занадто прости й погано виховані. Значно симпатичніші ніж the Two-Spotted, п’ятиплямні сонечка (the Five-Spotted Ladybirds). Але я заходжу іх, пиховито

додає the Ladybird, дещо вульгарними [8:101]. Ось так: справжня леді! Проста інформація про різновиди комах насичується „соціальною” диференціацією, яку письменник подає з тонкою, але в’ідливою іронією. Це теж уживаний Далем прийом роботи з власними назвами

І всюдя, зазначимо ще раз, велика літера, навіть у множині, навіть з неозначенім артиклем. Цим підкреслюється онімічність назв супутників Джеймса, а також самоповага і взаємовага, що панують серед них. Це коли здивувала команда корабля “Queen Mary” побачили в небі величезний персик і капітан зажадав свій телескоп, він коментував свої спостереження без будь-якого підтексту. І його коментарі, зрозуміло, великих літер не мають: „And there’s a – there’s a - there’s a – a – a – a sort of a giant ladybird!” [8:93]. Далі капітан так само перераховує: „a colossal green grasshopper!”, „And a mammoth spider!”, „An enormous – a simply enormous centipede!” Ясно, що такі спостереження викликали великі сумніви, хоч і були абсолютно точними Старший офіцер викликав лікаря. Мала літера застосовується також годі, коли Джеймс тільки-но увійшов у хатинку-кісточку і уперше побачив своїх майбутніх супутників і ще не усвідомив, що це розумні істоти зі своєю індивідуальністю: “a grasshopper as large as a dog”. Але хлопчик швидко зоріснувався, і вже в наступному абзаці Коник одержав і велику літеру, і всі свої імена-ецітети: „There was an Old – Green – Grasshopper as large as a large dog” [8:39].

А дев’ятиплямковість the Ladybird ще відіграла свою існуючу роль. У Нью-Йорку хар’єра the Ladybird виявилася, навіть на фоні усіх інших мандрівників, найказковішою вона виявила заміж за шефа пожежників міста. Червоне до червоного... Обираючи таке гумористичне розв’язання, Р.Дал брав до уваги іс так божественну етимологію імення the Ladybird, як поетичне значення цього слова „кохана, люба”, що живе і досі [1,т 1 775]. До речі, питований словник І.Р.Гальперіна містить застаріле написання цього слова через дефіс lady-bird

Серед сучутників Джеймса була ще одна жінка: Miss Spider - Міс Павук За частотою згадок у казці (58 разів) вона п’ята, вже після Кошка. Якщо капітан визначив її величезні розміри епітетом *mammoth* „схожий на мамонта, гіантський”, то Джеймс побачив її уперше як an enormous Spider [8:39] *enormous* - „величезний”. Тим не менш це була дуже лендітна і симпатична особа. У розмові з Джеймсом вона з сумом констатує: „It is very unfair the way we Spiders are treaded” [8:101] - „Дуже несправедливо до нас, Павуків ставляться”. Міс Павук говорить про все плем’я, уживає множину, але все одно пошана до співлемінників зберігається у вигляді великої літери Джеймс і Стонога, погоджуючись з Міс Павук, говорять, що то недобре – розчавити павука і що то призводить до нещастя. Але в іх мові, як і належить назва spider має малу літеру: „of course it’s unlucky to kill a spider!” [8:102].

Взагалі, Роала Дал, населявши свій чарівний персик чарівно збільшеною в розмірах комашнією, дібрав тільки корисних чи бодай непшкідливих тваринок, фактично провів для малих читачів цілий ентомологічний курс, дуже цікавий і веселий. Між пригодами письменник подає чимало корисної інформації і дуже вдало вчинь шанувати живу природу, чому слугують і назви комах, що одержують статус назв власних. І ніяких короїдів, костогризів чи мух у персикові немас. Є ж при види істот, що мають у назві компонент worm „черв’як”, однак серед них немає тих черв’яків, які в реальності загрожують фруктам, у тім числі і персикам. Є вже знайомі нам the Earthworm – земляний черв’як, дощовик, і the Glow-worm – Світляк та the Silkworm – Шовковик, англ glow „світло”, silk „шовк”. Вони серед мандрівників найпасивніші, згадуючись відповідно 20 і 18 разів, що зрештою зумовлено їх малорухливою природою. Але вони теж у розмовах беруть участь, і, як треба, активно діють. Так, саме the Silkworm разом з Miss Spider зробили гі міцні линни, якими Джеймс з компанією прикріпив до персика стільки птахів, що ті підняли його в небеса і транспортували аж у Нью-Йорк. До речі, вони ж у парі. the Silkworm та Miss Spider, після освоєння в країні безмежних можливостей (усе це вимальовується з усмішкою, іронічно), відкрили успішно діючу канатну фабрику Ну а Glow-worm охоче розташувався у факелі Статуї Свободи, зекономивши громадянам чималі витрати на електроенергію

Але то було потім. Спочатку поява величезної кулі – персика – над містом викликала неабияку паніку. Хтось думав про кінець світу й прощався з життям. Інші вдавались до найнеймовірніших пригущень: from Outer Space! Men from Mars! – from the Moon! [8:140] з космосу, люди з Марсу, з Місяця... Коли ж персик знізився і зрештою застіг, проткнутий шпилем найвищого хмарочосу Empire State Building, з'явилася поліція. І коли з персика виліз на оглядини the Centipede, полісмені наввипередки почали висловлювати ще фантастичніші припущення. Тут Роалд Дал дав волю своїй неймовірній і неймовірно іронічній ономатворчості та словотворчості. Послідовно висловлено інтерпретації: 1 It's a Dragon! (Це Дракон); 2 It's not a Dragon! It's a wampus! (Це не Дракон! Це щось гідке); 3 It's Gorgon! (Це Горгона Медуза Горгона, нагадаємо, все живе перетворювало в камінь, але на Стоногу аж ніяк не була схожа); 4 It's a sea serpent! (Це морська змія), 5 It's a Prock! (тут уже починається Далова словесна гра, характерна для всіх його дигачих творів – a Prock авторський оказіоналізм, якщо не студентське сленгове слово, усічення лексеми procktor – наглядач в Оксфордському та Кембріджському університетах [1, т.2:491]), 6 It's a Manticore! (англ. mantisore – міфічна потвора з головою людини, тілом лева і хвостом скорпіона [1, т.2:19]), 7 It's a Snozzwanget! (Це вигадка начальника поліції, пор. snozzlet „вищий сорг” [1, т.2:491]. wangle – хитрість, wangler - хитрун [7:1312]; отже, „хитрун вищого сорту”. з перекрученням слів); 8 It's Whangdoodle! (А це – визначення шефа пожежників: whang – великий шмат doodle – юлоп, бозdur, тобто „шмат юлопа”); 9 That one's an Oink! (Це знову головний пожежник, уже про Коника, що теж видряпався на світ Божий, трансформація вигуку oink, що імітує хрюкання свині [7:790] – та вже були сприйняті звуки Музиканта!); 10 Or a Cocktrice! (Або Василіск! – це додас шеф поліції, зазнаючи на вигляд, не звучання); 11 It's a giant Scorpial! (Сприйняття Miss Spider, що з'явилася перед очі поліції: в основі цього утворення – scorpion, а на це мало симпатичне слово чалягало ще одне – scorpulent „тогостий, жирний”); 12 It's a vermicious Knid! [8:140-142]. (Цей заключний лінгвальний перл, вкладений письменником в уста знову ж шефа поліції, означає, можна думати, „Це гніздо черв'яків” Vermi – в композитних термінах вказує на черв'яків [1, т.2:731], згадаймо не раз фіксоване вище wogz „черв'як”. Але маємо не композіт, а псевдо суфіксальне утворення, що слугує означенням до вигаданого слова Knid, у якому, припускаємо, поєднано корінь слова nids „гніздо”, пор. мн. nidi з початком слова knight „ лицар”. Тим самим одинка поліції „гніздо черв'яків” поєднується з оцінкою автора, „черв'як-лицар”).

По дорозі з Англії до Америки екіпаж чарівного персика пережив чимало цікавих і неймовірних пригод. Був цевлий конфлікт з... хмаровими людьми. Назва the Cloud-Men уживається без артикля, виступаючи казковим етнонімом, тобто маючи функції власної назви. Вона багаторазово з'являється в множині, але фіксується і одинина Cloud-Man [8:126,135]. Ще коли персик катився по землі, він зачепив і обдер кінчик носа (натяк на надмірну долитливість) Дейзі Ентвістл – „a woman called Daisy Entwistle” [8:59]. Це звичайніснє англійське ім'я (daisy – маргаритка, Entwistle – відтопонімне прізвище[6:166]) – єдиний, окрім Джеймса та двох його зілх тіток людський ім'я у творі Дала. Причому він, згадувалий один раз, фактично є зайвим, не функціональним. Письменник його вжив просто так. Втім, реальне ім'я якось збільшує довіру до нереальної події. Що ж до тіток, які намагалися перепинити персик, то він їх просто розвчавив, про що не раз згадують у дорозі мандрівники.

Подорожні, особливо Стонога, нерідко співають пісні, рекламиують вірші – такі собі вставні казочки у казці. Так, ще до пригоди з хмаровими людьми Стонога проголосує майбутні події, зокрема зустріч з вигаданим хижаком під назвою Pink-Spoited Scrunch [8:54] – рожево-плямистий Скранч. Scrunch – просто „хруст, тріск” [7:1038], трансформація слова scrunch. Але той Стоногий Скранч з'їдає на вечерю 18 чоловік! Стонога передбачає його зустріч з Драконом (у Нью-Йорку її саму хтось визнав Драконом), Єдинорогом тощо. А щез Гну (gnu – то різновид антилопи, згадаймо авто Козлевича „Антилопа Гну” у І. Ільфа і

Є.Петрова), та не просто Гніу: „A Gnu and a Gnourous. Останній звір, то перебудований під впливом *Gnu thinourous* – носоріг. Гра з гп триває й далі: „And that gnottous and gnortible Gnat” [8:54]. Gnat – просто комар, слово ж нікак не змінюється. А ось його означення одержують авторське гп-, оскільки становлять собою трансформації прикметників *gnottous* „величезний” і *horrible* „жахливий”.

Ще одна пісня the Centipede кінчається фразою-алюзією: “And goats ate tapoca/ And Old Mother Hubbard Got stuck in the c.” [8:104] – „А козли їли таліоку, а Стара Мати Габбард застрягла в...” Це ремінісценція загальновідомої в англосаксонському світі дитячої пісеньки про Old Mother Hubbard, яка сиділа (а не застрягла) в кухонній шафі sat in the cupboard. Останнє слово позначається літтером останньою літерою, щоб дитина мала змогу здоадатися сама і продовжити слово.

Ці га іші (описані вище) мовно-ономастичні пошуки Р.Дала стали ніби тренувальними вправами до створених пізніше дитячих книжок-фантазій автора. Зокрема значні перегуки має аналізований твір з повістю-казкою „The BFG”, написаною через 20 років (1982). Гут маємо таке ж створення вигаданих тварин з лінгвістично дотепними найменнями. А витворений уявою Стоноги Scrunch перетворюється в цілі плем’я вселенських людожерів [3:81-89]. Досить близькими виявилися і кінцеві рядки двох повістей. Як the BFG, одержавши палац у Віндзорському парку, написав, нібито, казку „The BFG”. так і Джеймс, живучі у персикової кісточці, уроочисто встановив як видачний документ у Центральному парку Нью-Йорка, написав ось цю книжку про свої пригоди [8:154-156].

На заключення – ще про два аспекти. Коли велетенський персик з’явився над Нью-Йорком, стривожений мер подзвонив президентові США, а той стал натискати на різні кнопки, підпімаючи по трапові адміралів і генералів “from Alaska to Florida, from Pennsylvania to Hawaii” [8:135]. Описано все це жартома, досить кумедно. Після трагедії 11 вересня 2001р нічого подібного бути сказано не могло б. Алс Р.Дал написав свою казку за 40 років до кровавого терористичного акту. І цей його твір фактично став таким собі всесвітим провіщенням зовсім невеселих речей.

А другий аспект – український запис наймення письменника. У час гу в попередніх публікаціях Roald Dahl по-українськи транскрибується як Роалд Дал. Росіяни, не без впливу наймення Володимира Даля, лишуть Роальд Даль, пор.: Роальд Даль. Рассказы. – М.Захаров, 2000. – 254с. Однак середньоєвропейське I у його англійському варіанті все ж ближче до твердого д, а не до м’якого д, що засвідчують статистичні матеріали А.Гудманяна [2, кн.2 480-483]. У словниках А. Гудманяна немає ні імені Roald (воно скандинавське), ні прізвища Dahl. Але рекомендації Hahn – Ган, Stendahl – Стендал [2,кн . 1:294,кн 3:187,265] прекрасно засвідчують, що прізвище Dahl треба писати по-українськи Дал. Тільки так, Дал (з довгим а), вимовляють прізвище Dahl інформанти, для яких англійська мова є рідною. Між тим український переклад англомовних казок, виданий у 1997р., обирає лівний варіант Роалд Дейл [4:4,5,39,67 та ін.]. Форму Роалд ще можна зрозуміти. Це в дусі нині активно обговорюваних пропозицій писати геніяльний, матеріальний, що затвердив правопис 1929р I як нині цише наша діаспора та низка авторств і видавництв в Україні. Але діючий правопис на разі дас норму геніальний, матеріальний, якого ми дотримуємося і вживаємо відповідно форму Роалд. А ось форму Дейл зрозуміти неможливо. Ні в які англійські ворота вона не піде. Запис Дейл відповідає англійській формі Dale [2,кн..3:159], але нікак не Dahl.

Література

- 1 Большой англо-русский словарь/ под рук. И.Р. Гальперина. 3-е изд.- М.: Рус язык, 1979. – Е 1 – 2.
- 2 Гудманян А. Чужомовна пропріальна лексика у фонографічній системі української мови: УЗ кн. – Ужгород, 1999. – Кн..1 -2.
- 3 Клічук О.Д. Онімічна специфіка повісті Р. Дала “The BFG”// записки з ономастики. – Одеса: Астропrint,2001. – Вип.. 5. – С. 81-91.

4. Містер Фокс та його друзі. Казки. – К.: Інтерпрес ЛІД, 1997. -191 с.
5. Порпуліт О.О. Функціонування антропоніма Іван в українських та російських казках/ Записки з українського мовознавства. – Одеса, Астропrint, 1999. – С. 55-65.
6. Рыбакин А.И. Словарь английских фамилий. – М.: Рус. Язык, 1986. -579 с.
7. Collins English Dictionary and Thesaurus. Glasgow: Harper Collins, 1994. – 156 р.
8. Dahl R. James and the Giant Peach.–London: Puffin Books, 1995.–156 р.
9. Middleton H. Roald Dahl. – Des Plaines, Illinois: Heinemann Library. 1999. – 56 р.

*Борис Коваленко,
Наталія Коваленко (Кам'янець-Подільський)*

ВЛАСНІ ІМЕНА У СТРУКТУРІ ЗАХІДНОПОДІЛЬСЬКОЇ ФРАЗЕМІКИ

The article considers the use of proper names in the structure of phraseological units. The author investigates the phraseological units which are widely used in the dialects of Western Podiliya.

The meaning and the peculiarities of the structure of phraseological units with proper names as their component have been analysed comparing them with the samples of literary language and other Ukrainian dialects. Common and different features, local and national elements have been determined.

Уживання та стилістичні функції онімів у складі народиорозмовного мовлення здавна привертали увагу фольклористів, мовознавців, істориків, письменників, усіх, хто цікавиться рідною мовою. На сьогодні маємо чимало різнопланових розвідок, з-поміж яких виокремлюються лінгвістичні дослідження структурно-семантичного складу та функціональної характеристики ономастикону на матеріалі розмовного мовлення [2, 259].

Проблема специфіки побутування власних назв у складі фразем українського літературного та діалектного мовлення була об'єктом досліджень П.Д. Бабич, П.П. Грищенка, А.О. Івченка, Ф.П. Медведєва, В.М. Мокієнка, Н.А. Москаленка, Л.Г. Скрипник, В.Д. Ужченка та ін.

Досліджуючи власні назви у структурі фразем західноподільських говірок, ми прагнули до максимального врахування фраземних фактів, уключаючи й літературні зразки, як активний елемент народиорозмовного мовлення, оскільки вивчення мовних явищ "у взаємозв'язках і безвідносно до входження їх у структуру літературної мови" [3: 7-8] є актуальним для діалектологічних студій.

Матеріалом для спостережень послугувава картотека фразем, укладена на основі фольклорних та етнографічних видань, польових записів, здійснених у населених пунктах Західного Поділля за спеціально складеною програмою. Для арсального порівняння використано матеріали опублікованих досліджень та словників фразем різних діалектних зон.

Подільські говірки, як відомо, мають елементи старожитності та архаїчності, вирізняються особливими регіональними рисами, але через своє ареальне поширення виявляють досить розгалужені взаємовпливи з іншими південно-західними та південно-східними говорами. На різних мовних рівнях подільського говору спостерігаємо неоднорідні діалектні особливості, що чітко окреслюють західну та східну зони [1: 80].

Зафіксовані матеріали діалектного мовлення з більшості територій України засвідчують, що фраземіка говірок загалом відбиває історичний досвід народу, його побут, матеріальну та духовну культуру, сприйняття та ставлення до них людей. Цілком очевидним є факт